

Председник Слоге у посети колегама у Костолацу

Костолац – Београд, 24.11.2017. – Председник Удружених синдиката Србије “Слога” Жељко Веселиновић боравио је у Костолацу где је обишао колеге у организацији “Костолац Услуге“ д.о.о, привредног друштва у државној својини које се бави пружањем услуга из области безбедности и заштите.

Веселиновић је након састанка са Илијом Флирићем, председником новоформираног синдиката Слога у Костолац услугама и секретаром Игором Славковићем, заједно са њима имао састанак и са директором услуга Драгославом Ђокићем, на коме се разговарало о актуелној проблематици у предузећу и о ономе шта ваље чинити у наредном периоду.

Према речима првог човека Слоге, састанак је био веома коректан и конструктиван, и отворено се разговарало о свим проблемима са којима се сусрећу и радници и послодавац.

"Костолац Услуге" д.о.о имају попут многих друштвених фирми широм Србије готово исти проблем, а то је обезбеђивање посла за запослене и ниска цена радног сата. За то је, како је казао Веселиновић "највише одговорно законски неуређено тржишно пословање, све веће ангажовање приватних фирми за обезбеђења и услуге, које уместо да упошљавају нове раднике са тржишта незапослених, све више ангажују пензионисана лица или оне раднике који пристају да раде за минималац".

– Такви радници, који раде раде за минималну зараду су без могућности да се синдикално организују и њих послодавци буквално газе.

Веселиновић је истакао да формирање синдиката у приватном сектору пружања услуга обезбеђења и заштите мора бити приоритет синдиката у наредном периоду, јер су радници у таквим фирмама и предузећима тотално незаштићени и без основних радних права.

Иначе, "Костолац Услуге" д.о.о је фирма у државној својини основана 2004. године у Костолцу са тренутно око 700 запослених, настала процесом реструктурирања и издвајањем из ЕПС-а.

Претежна делатност је физичко-техничко обезбеђење имовине и лица, против-пожарно обезбеђење, процене стања обезбеђења објеката и ризика њихове угрожености, обезбеђење јавних скупова, одржавање хигијене пословних просторија и тренутно претежно пружа своје услуге Термоелектрани и коповима Костолац.

Информативна служба

Србија као Бангладеш: Робови у ланцима беде

Извор: vesti-online.com, 22.11.2017.-

Аутор: Д.Декић.-

Српски текстилци “у предворју Бангладеша”. Овим поређењем описује Дојче веле извештај угледне међународне мреже Цлеан Цлотхес Цампаигн (Кампања чиста одећа), која се бори за боље услове рада у текстилној индустрији. Та мрежа потврдила је став домаћих синдикалаца да је положај радника у Србији, катастрофалан, а власт нема на израбљивање и слепа на кршење Закона о раду и још свесрдно помаже стране инвеститоре.

“Зараде мање од минималне потрошачке корпе, нехумани услови рада, шиканирање, претња отказима, неплаћен прековремени рад”, наведено је у извештају и истакнуто да Србија не само да нуди јефтину радну снагу због ниске минималне плате, већ и обезбеђује велике олакшице за крупни капитал, попут директних субвенција по запосленом, јефтиног или бесплатног земљишта, пратеће инфраструктуре, ослобађања од пореза...

Мање од минималца

Да су радници малтретирани, али и да углавном ћуте о мобингу у страху од отказа, **указује председник Удруженог синдиката Србије Слога, Жељко Веселиновић**. Он истиче да уз то запослени раде за минималац, док страни инвеститори крше српске законе и пролазе некажњено.

Италијани најгори послодавци

– За мобинг у јужнокорејским фирмама у Србији чуло се често,

али на истом нивоу су и инвеститори из Италије који су код нас отворили погоне за производњу обуће, чарапа, веша, аутомобилских пресвлака. За немачке инвеститоре се може рећи да поштују запослене и не спроводе мобинг – каже **Жељко Веселиновић**.

– Рецимо, у купопродајном уговору стоји да страна фирма која је добила српске субвенције даје минималну зараду (22.620 динара, око 191 евро) плус 20 одсто. Али, уместо да тај проценат иде на стартну основу, они га исплаћују тек на прековремени рад и за то изигравање закона не носе никакве санкције – прича вођа Слоге, истичући да је ситуација донекле боља тамо где се радници синдикално организују и побуне.

Као пример наводи фирму Фалк Ист у Књажевцу, где је производњу зауставило више од 700 радника, јер су им плате после смањења пале испод минималца, а уз то су трпели шиканирање.

Премијерка задовољна

Премијерка Ана Брнабић каже да је незапосленост била велика и да је боље ишта, него ништа.

– Најодговорнији потез је да доводите инвеститоре какве можете да доведете. И онда сте суочени да тим људима дате макар неки избор – казала је Брнабићева која не пропушта прилику да каже како је Србија право место за улагање, што је учинила и на отварању Београдских инвестиционих дана.

Радно време 12 сати

Потврда ужасног стања је прошлог пролећа стигла из Крагујевца, где су се побуниле текстилне раднице Фори текстила, којег је приватизовала словеначка фирма. Фабрички синдикат је саопштио да је директан повод штрајка била наредба о 12-часовном радном времену, односно да прва смена ради од 6 до 18 часова, а до шест ујутро.

Понижени и исцрпљени

Већина од 48 српских радника који су пристали да говоре за међународно истраживање добили су исти одговор када су се побунили на услове рада: "Ако вам се не свиђа, идите, има ко ће да ради."

Представница мреже Кампања чиста одећа Бетина Мусиолек рекла је да су у неким европским компанијама у Србији запослени третирани као робови, а да примају тек трећину зараде довољне за пристојан живот.

– На раднике вичу и бацају одећу на њих кад погреше. Приморани су да раде прековремено, што им се не плаћа – казала је Мусиолек Слободној Европи, са седиштем у Прагу.

– Прековремено раде и ноћу и за то добијају минималац који незаконито обухвата топли оброк, док неким од њих није уплаћено ни здравствено осигурање – навео је тада синдикат у образложењу зашто је 400 жена решило да се супростави злостављању које трпе годинама.

То жалосно стање у текстилну индустрију Србије ушло је са приватизацијама. Пре тога је постојало више од 100 фабрика које су запошљавале око 250.000 радника, док је годишњи извоз досезао више од пет милијарди долара.

Држава сурова као приватници

Бољи послодавац од иностраних инвеститора није ни држава Србија, указује Ранка Савић, челница Асоцијације независних и самосталних синдиката. Она каже да у врањском Јумку држава Србија већински власник, власт и ресорно министарство не хају што тек део радника добије минималац, док остали примају мање, тек око 150 евра.

– У текстилној индустрији је страховлада, пошто се отказ добија и за одлазак у тоалет. Радницима се приликом потписивања уговора усмено саопшти да ће морати да раде и два до три сата дуже од прописаног радног времена, да неће имати слободне дане и слично. Они трпе и раде, а преплашени отказом

и не помишљају на штрајк.

...

И заштитник грађана потврдио: МУП хапсио незаконито

Београд, 22.11.2017. – Заштитник грађана у поступку контроле утврдио је да је МУП Србије, Сектор унутрашње контроле незаконито и без образложења извршио притварање наших чланова, бивших полицајаца Милана Думановића и Младена Трбовића осумњичених за одавање службене тајне у случају “Поточари”.

Овим је недвосмислено потврђена сада основана сумња нашег и њиховог правног заступника адвоката Владимира Тодорића да се на комеморацији у Поточарима 2015. године радило о такозваној “црној операцији” наређеној из врха српске полиције и политичком притиску на рад правосуђа.

На тако нешто је у самом старту указивало и то да је након њиховог хапшења 31. децембра 2016. године, тужитељка са упаљачем СНС у руци одредила притвор и цео поступак означила службеном тајном, због чега је на захтев адвоката Тодорића тужитељка касније и замењена.

Након званичне потврде БиХ да су Думановић и Трбовић били у праву када су поднели кривичну пријаву против садашње државне секретарке МУП-а Дијане Хркаловић због незаконите полицијске акције у Сребреници, структуре МУП-а су наставиле кривично-правни прогон Думановића и Трбовића.

Уместо да их држава награди за храброст и додели им статус узбуњивача јер су јавно проговорили о “нелегалном боравку” на тлу БиХ, доживели смо парадокс да буду избачени са посла и да им се наставља суђење под претњом затвора од 8 година у тајном поступку.

Након ове препоруке заштитника грађана надамо се да ће и други у овој држави имати разумевања за значај изградње капацитета демократских вредности, пре свега правосуђа у примени европских стандарда о људским правима и исправити неправду која се чини двојници отпуштених полицајаца и њиховим породицама.

Информативна служба

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

13-32-1/2017
Београд
ИБ

Заштитник грађана
Zaštitnik građana

дел. бр. 42638 датум 20. 11. 2017.

На основу члана 138. става 1. Устава Републике Србије („Службени гласник Републике Србије“, бр. 98/2006) и члана 31. става 2. Закона о Заштитнику грађана („Службени гласник Републике Србије“, бр. 79/2005 и 54/2007), у поступку контроле законитости и правилности рада Министарства унутрашњих послова покренутом по притужби Милана Думановића и Младена Трбовића, Заштитник грађана

УТВРЂУЈЕ

Министарство унутрашњих послова, Сектор унутрашње контроле незаконито и неправилно је поступио 31. децембра 2016. године на тај начин што у решењима о задржавању осумњичених, Милана Думановића и Младена Трбовића, донетим након полицијског хапшења¹, по одобрењу јавног тужиоца, нису образложени разлози за притвор, чије је постојање представљало основ за полицијско хапшење поменутих грађана.

Министарство унутрашњих послова, Сектор унутрашње контроле пропустило је да писано документује усмени налог вишег јавног тужиоца у Београду од 29. децембра 2016. године, којим је, како је у изјашњењу тог органа управе наведено, наложено хапшење поменутих грађана.

Имајући у виду утврђене недостатке у раду Министарства унутрашњих послова, Заштитник грађана, у циљу унапређења рада органа управе и унапређења заштите људских права, упућује следеће

ПРЕПОРУКЕ

I

Министарство унутрашњих послова, Сектор унутрашње контроле ће у будућем раду у решењу о задржавању осумњиченог, донетом након полицијског хапшења, по

¹ Решења Министарства унутрашњих послова, Сектора унутрашње контроле КУ број: 201/16 од 31. децембра 2016. године, донета по одобрењу јавног тужиоца, на основу члана 294. став 1. и 2, а

...

Уставни суд: запослени у МУП нису у истој правној ситуацији као запослени код других послодаваца

Београд, 20.11.2017. – Мало Веће Уставног суда у саставу судија Братислав Ђокић, председник Већа и судије др Тијана Шурлан и мр Томислав Стојковић донесли су закључак о одбацивању више иницијатива за покретање поступка за оцену уставности одредаба Закона о полицији из чл. 154 , чл. 167, чл. 169, чл. 170, чл. 172, и чл. 189 Закона о полицији.

У образложењу [Закључка](#) Уставно суда наводи се:

Уставном суду поднето је више иницијатива за покретање поступка за оцену „уставности и законитости“ одредаба члана 154. с гав 2, члана 167, члана 169. ст. 2. и 4, члана 170. ст. 4. и 5, члана 172. став 1. тачка 2. и члана 189. став 1. Закона о полицији („Службени гласник РС“ број 6/16).

У спроведеном поступку Уставни суд је утврдио да је оспореним одредбама Закона о полицији („Службени гласник РС“ број 6/16) прописано: да је непосредни руководилац дужан да обавести полицијског службеника о распореду и промени распореда радног

времена најмање 24 сата пре промене распореда радног времена (члан 154. став 2.); да се рад запослених у Министарству оцењује годишње, у два циклуса са једном закључном оценом; да су позитивне оцене „довољан – 2“, „добар – 3“, „истиче се – 4“ и „нарочито се истиче – 5“, а негативна оцена је „недовољан – 1; да напредовање из члана 165. овог закона. може да се оствари на основу трогодишње просечне оцене која не може бити нижа од „истиче се – 4“; да мерила и начин оцењивања полицијских службеника и других запослених у Министарству прописује Влада (члан 167.); да полицијски службеници не могу бити чланови политичких странака, не могу се страначки организовати, нити политички деловати у Министарству, да полицијски службеници не могу у униформи присуствовати страначким и другим политичким скуповима. изузев ако су радно ангажовани, да је поступање супротно одредбама ст. 2. и 3. овог члана основ за покретање поступка за утврђивање дисциплинске одговорности у смислу одредби овог закона којима се уређује дисциплинска одговорност запослених у Министарству (члан 169.); да руководилац организационе јединице, најкасније десет дана пре почетка штрајка одређује запослене који су дужни да раде за време штрајка ради обезбеђивања минимума процеса рада, који не може бити мањи од 60% запослених, да се штрајк упозорења најављује најкасније пет дана пре почетка штрајка, а штрајк се најављује достављањем одлуке о ступању у штрајк, најкасније 15 дана пре ступања у штрајк (члан 170. ст. 4. и 5.); да поред случајева престанка радног односа по сили закона утврђених другим прописима, полицијском службенику. односно осталим запосленима, радни однос у Министарству престаје када се утврди да је престао да испуњава услове за заснивање радног односа предвиђене чланом 138. став 1. тач. 1), 2), 4). 5) и 7) овог закона – даном утврђења ове чињенице (члан 172. тачка 2); да запослени у Министарству има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у висини трошкова само на територији општине или града запослења (члан 189.). Законом је. такође. прописано: да у радни однос у Министарство не може да се прими лице против кога се води кривични поступак за кривична дела која се гоне по службеној

дужности (члан 138. став 1. тач. 1.).

**ОПШИРНИЈЕ НА САЈТУ СИНДИКАТА ПОЛИЦИЈЕ СЛОГА:
SINDIKATPOLICIJE.NET**

...

Зашто је у Србији јефтин људски живот?

Београд, 19.11.2017. – Интернет радничка ТВ Слога је у недељу 19. новембра на својој ФБ страници /[линк](#)/ емитовала потресну причу Милована Миливојевића, оца 25-годишњег младића Миломира Миливојевића који је 14. јула ове године смртно страдао у фабрици “Милан Благојевић – наменска” Лучани где је радио у погону производње ракетних горива.

Миломир Миливојевић

Отац Милован који је такође запослен у Наменској више од 30 година тврди да се у том производном погону годинама ради без адекватних заштитних средстава и инсистира на обелодањивању истине под којим се околностима и зашто догодила трагедија.

Четири месеца од трагедије и експлозије у фабрици, одговора још нема. Ни тужилаштво, ни Министарство одбране, ни руководство фабрике се не оглашавају, а уместо истине нуде им новчану помоћ, запослење, па чак и ...

Овакав став државе и оних који је воде намеће јавности најпростије могуће питање – зашто је у Србији јефтин људски живот?

Разговор са оцем страдалог младића водио председник Удружених синдиката Србије “Слога” Жељко Веселиновић.

Ради помоћи да породица Миливојевић дође до истине и да се кривци казне, позивамо вас да у духу солидарности у што већем броју поделите видео како би га што више људи видело.

Овај видео је постављен и на нашем YouTube каналу

...

Одржана Акција “Буком против мрака” (ВИДЕО)

Београд, 19.11.2017. – Данас је у Београду од 12.00 до 15.00 часова на Тргу Републике, Кнез Михаиловој и на Теразијама, одржана акција “Буком против мрака” у којој су учествовали новинари, активисти невладиног сектора, угледни појединци и познате личности.

Акција је паралелно одржана и у другим градовима Србије, у Новом Саду, Нишу, Врању и Крагујевцу.

Сем уличне акције у којој су дељени беџеви и леци са захтевима који су предати премијерки Ани Брнабић, заједнички радијски програм уживо под називом “Буком против мрака” емитовао се на осам радио-станица чланица АНЕМ-а. Група за слободу медија саставила је 13 захтева са кључним проблемима у медијској сфери садашњице, а од државе очекује јасну, прецизну и конкретну реакцију.

– А о томе зашто је слобода медија важна и шта је то што спаја новинаре и раднике за Интернет радничку ТВ Слога су говорили: председник Независног удружења новинара Србије Славиша Лекић, уредница Нове економије Биљана Степановић, новинар Срђан

Шкоро, новинарке недељника “Време” Тамара Скрозза и Јована Глигоријевић.

Информативна служба

.
.

Акција! У недељу 19. новембра, од 12 ч до 15 ч, широм Србије! Буком против мрака!

Група за слободу медија позива грађане да се придруже скуповима под називом “Буком против мрака” који ће у недељу 19. новембра од 12 до 15 часова истовремено бити организовани на градским трговима у Београду, Новом Саду, Крагујевцу, Нишу и Врању.

Акција! У недељу 19. новембра, од 12 ч до 15 ч, широм Србије!
Буком против мрака!

#ZaSloboduMedija

#PodrziZahteve

**Дођите да заједно правимо буку и
искажемо подршку захтевима Групе за
слободу медија који су предати Влади
Србије!**

**У Београду на три пункта: на Тргу Републике, код Руског цара и
на Теразијама**

У Новом Саду: на Тргу слободе

У Нишу: Обреновићева 38 испред зграде Медија центра

У Врању: у пешачкој зони код ОТП Банке

У Крагујевцу: у Великом парку

**Ако не стижете, слушајте преносе акција уживо и наше госте
истог дана од 10ч до 15ч, путем: РадиоАпарат и Радио 021 Нови
Сад 92,2 МХз, Радио Боом 93 Пожаревац, CITY RADIO 99,9 Ниш,
Радио Озон Чацчак, Радио Луна Ужице, Радио Прима Бајина Башта,
Радио Шабац и Радио Сто Плус Нови Пазар**

ЗАХТЕВИ ГРУПЕ ЗА СЛОБОДУ МЕДИЈА

Имајући у виду да су у Србији политичким, економским, социјалним, административним, правосудним и физичким притисцима на медије и новинаре озбиљно угрожене медијске слободе;

Имајући у виду континуирану дискредитацију и дискриминацију

медија и новинара који држе до професионалних и етичких стандарда и раде у интересу грађана и јавности;

Имајући у виду да се у области јавног информисања не спроводе закони и крше професионалне и етичке норме;

Имајући у виду неефикасност државних институција у заштити сигурности новинара и слободе медија, а да неке од њих и угрожавају права медија и новинара;

Имајући у виду да стално погоршавање ситуације у области слободе медија угрожава демократске процесе у друштву, медијски плурализам, право на дијалог о било којем важном политичком и друштвеном питању;

Новинарска и медијска удружења, новинари и новинарке, медији, организације цивилног друштва и грађани и грађанке окупљени у неформалној Групи за слободу медија, од Владе Републике Србије и Народне скупштине Републике Србије захтевају:

1. Да представници власти, првенствено највиши државни функционери, престану са јавним прозивкама и покушајима дискредитовања новинара и медија. Да Влада, министарства, њени чланови и представници других државних институција, када достављају позиве за јавне догађаје, одговарају на питања новинара и захтеве медија за интервјуе и изјаве, на једнак начин, без селекције и дискриминације, третирају све медије који поштују Кодекс новинара Србије;

2. Да надлежни државни органи по хитном поступку расветле све нападе на новинаре и случајеве угрожавања њихове безбедности и покрену поступке против починилаца. Да хитно спроведу и објаве резултате анализе досадашњег поступања полиције и тужилаштва у случајевима убистава и напада на новинаре;

3. Да Министарство културе и информисања одмах обустави рад на новој Стратегији развоја јавног информисања, због неодговарајуће методологије и структуре чланова Радне групе, која је представнике најбројнијих новинарских и медијских

удружења онемогућила да суштински утичу на израду овог капиталног документа. После изласка четири члана из Радне групе, она је изгубила неопходан легитимитет. Да Министарство културе и информисања, у дијалогу са представницима медијске заједнице и цивилног сектора, што пре утврди другачију методологију рада и структуру нове радне групе, како би Стратегија развоја јавног информисања била у најбољем интересу новинарске професије, медија, њихових издавача и грађана и грађанки;

4. Да Народна скупштина Републике Србије покрене поступак разрешења чланова Савета РЕМ и да се приликом поступка избора нових чланова Савета отклони могућност утицаја извршне и законодавне власти на предлоге других предлагача. Скупштински одбор за културу и информисање није надлежан да испитује подобност чланова које су изабрали овлашћени предлагачи, нити Скупштина да одбије да се изјашњава о предлозима за избор чланова Савета. Изменом Закона о електронским медијима, дефинисати такве критеријуме избора чланова Савета који би обезбедили да кандидати буду професионалци доказани у свом раду, који имају неспоран морални кредибилитет. Да се, изменом Закона, из круга овлашћених предлагача искључе органи власти и политичке институције.

5. Да се доследно спроведу закони који се односе на завршетак процеса приватизације медија, утврђивање недржавног власништва у Политици, Вечерњим новостима и Дневнику и повлачење државе из власништва ових новинских кућа, као и хитно брисање ЈП Тањуг из Регистра привредних друштава, Тањугових сервиса из Регистра медија и престанак рада агенције, на основу Одлуке Владе Србије од 3. новембра 2015. године;

6. Да се омогући законом гарантована уређивачка и пословна самосталност и финансијска независност јавних медијских сервиса. У циљу заштите њихове уређивачке независности, Влада Србије да омогући Јавним медијским сервисима да се доминантно финансирају из таксе, као што је и предвиђено законом;

7. Да Министарство културе и информисања, Комисија за контролу државне помоћи, Државна ревизорска институција, Комисија за заштиту конкуренције, Управа за јавне набавке и Савет за борбу против корупције, у оквиру својих надлежности, континуирано спроводе наџор и контролу трошења средстава за пројекте на конкурсима за суфинансирање медијских садржаја, јавних набавки за пружање медијских услуга и спонзорства и донаторства из јавних прихода;

8. Да Влада Србије формира независну комисију која ће анализирати систем суфинансирања медијских садржаја у јавном интересу и предложити мере спречавања злоупотреба конкурса на свим нивоима. Да Министарство културе и информисања, кроз нормативне измене и допуне, прецизира услове и критеријуме доношења одлука на конкурсима за финансирање медијских програма и уведе делотворан механизам за оспоравање одлука о додели средстава, пре него што она буду утрошена;

9. Да се побољша радни положај новинара кроз стриктну примену Закона о раду, у делу поштовања радних права и основа радног ангажовања у радном односу и ван радног односа, и примену Закона о спречавању злостављања на раду.

10. Да Влада Србије обезбеди извршење решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности која нису извршена, да сама поступи по свим заосталим захтевима за приступ информацијама и да убудуће по тим захтевима поступа у законском року, на начин прописан Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја;

11. Да се свеобухватно и доследно уреди оглашавање државних органа и других органа власти изменама закона о јавним набавкама или доношењем Закона о оглашавању органа јавне власти;

12. Да Министарство правде формира независну комисију за израду евиденције и анализу судских поступака против издавача

медија, уредника и новинара, у складу са праксом Европског суда за људска права. Захтевамо доследно поштовање ауторских права у медијској сфери и такву измену Закона о ауторским правима која ће спречити финансијске притиске на издаваче медија кроз пресуде са прекомерним новчаним износима за кршење ауторских права, такође у складу са праксом Европског суда за људска права;

13. Да Влада Србије усвоји додатне подстицајне мере и олакшице штампаним медијима и регионалним и локалним медијима, које су таксативно набројане у досадашњој Стратегији развоја система јавног информисања у Републици Србији, али до сада ни једна од њих није примењена, и да размотри могућност утврђивања обавезног процента издвајања из буџета локалних самоуправа за пројектно суфинансирање медијских садржаја од јавног значаја.

Београд, 14. новембар 2017.

Група за слободу медија

**Градски одбор Српског покрета
Двери Београд подржао
Удружене синдикате Србије
„Слога“**

Београд, 16.11.2017. г – Градски одбор Српског покрета Двери Београд подржао је Удружене синдикате Србије „Слога“ у намери

да се изборе за правду у Градском саобраћајном предузећу. Овим поводом издали су и саопштење које преносимо у целини.

Српски покрет Двери подржава Удружене синдикате Србије „Слога“ у намери да се изборе за правду у Градском саобраћајном предузећу. Удружени синдикати Србије „Слога“ поднели су Првом основном јавном тужилаштву у Београду кривичну пријаву против генералног директора ЈКП ГСП Београд Жељка Милковића „због ометања, спречавања синдикалног и свако другог удруживања и деловања синдиката Слога у том предузећу“.

У саопштењу синдиката, наводи се да су од самог оснивања, регистрације и окупљања чланова Слоге међу запосленима у ГСП Београд, синдикат и његови овлашћени представници „на најгрубљи начин опструирани, где је директор као одговорно лице игнорисао и без одговора оставио све образложене предлоге синдиката, његове захтеве и иницијативе, вршио пресију према запосленима да се не учлањују у синдикат, као и да се ишчлане они који су већ учлањени.“

Подсетимо, Двери су још у августу поставиле више питања директору ГСП, између осталих и:

Да ли је истина да су неадекватно обезбеђена радна места, што веома често изазива повреде?

Да ли је истина да возачи возе готово неисправне аутобусе и да техничке прегледе врше сами, неадекватно?

Да ли је истина да возачи раде по 6 дана недељно, више од 8 сати дневно, супротно Закону о раду?

Да ли је тачно да служба заштите на раду није била упозната да се у гаражама налазе дизалице без атеста које нису прошле проверу исправности, па самим тим не би смеле ни да се користе?

Да ли је истина да ГСП дугује средства Паркинг сервису и каква је структура тог дуга?

Да ли је истина да ово предузеће дугује НИС-у око 100

милиона евра и да их је ова компанија обавестила да ће им лимитирати испоруку горива после септембра?

Наравно, нисмо добили одговоре. Двери ће и даље наставити да се распитују за услове рада у градским службама и функционисање система власти у Београду.

Наставићемо да упознајемо грађане са свим проблемима за које је одговорна напредњачка власт, уверени да ће на наредним градским изборима доћи до смене неспособних.

[Градска организација Двери Београд](#)

...

[Како је сениор картицама накратко купљен социјални мир](#)

Извор: 021.рс, 14.11.2017.

Аутор: Горица Николин.-

Једнократна новчана помоћ пензионерима и социјално угроженим категоријама није никаква новина. Оно што су поносно радиле демократе, наставили су и напредњаци – куповину социјалног мира.

Када су београдске власти саопштиле да ће Београђани имати бенефиције у виду попушта уз употребу сениор картице, јавност се запитала због чега оваква бенефиција није обезбеђена одмах, систематски и организовано за све пензионере у Србији. Убрзо

је постало јасно да је близина одржавања локалних избора у престоници и увођења бенефиција за најажурније бирачко тело све само не случајност.

Најаву да ће сениор картице, након Београда, добити и грађани Новог Сада и Ниша, а потом можда и целе Србије, у стручној јавности окарактерисали су као ПР потез. Међутим, нису само сениор картице обрадовале пензионере. Истовремено са увођењем картица, поново је исплаћена једнократна новчана помоћ.

Помоћ за најугроженију категорију била је и 2007. године, када је тадашњи председник Борис Тадић поручио државним органима да “што пре нађу начин да помогну грађанима”. Ова помоћ најављивана је и 2010. године, када је потпредседник тадашње владе Јован Кркобабић рекао како може “мирно да се сачека исплата помоћи”.

Све се ради строго организовано и за глас више, пред изборе у Београду, тврди **председник Удружених синдиката Србије “Слога” Жељко Веселиновић**. Како каже, након непопуларних мера у виду смањења пензија и плата у јавном сектору пре неколико година, ситуација се “пегла” по потреби, а све рачунајући да заборавност грађана.

“Социјални мир купује се на безброј начина. Кључно је било створити међу пензионерима осећај кривице да, уколико не дође до оног непопуларног смањења примања, Србија доживљава банкрот. То, наравно, није било тачно, али рачунајући на наш менталитет, спин је успео и сада се постепено, мизерно увећавање већ смањених пензија представља као успех власти и спас у прави час. У међувремену су реални трошкови живота порасли, нарочито цене основних животних намирница, те смо нажалост дошли у ситуацију да демагогија помоћу неких пакета са брашном и шећером сасвим ефикасно купује бираче пред било које изборе”, **сматра Веселиновић**.

Он додаје да у развијенијим државама ипак постоји мало виши степен опрезности код грађана, који успевају да казне на

сваким наредним изборима власт која их је оштетила. “Код нас се дешава супротно. Управо такви демагози бивају награђивани, пролазе доста лагодно годинама и задржавају водеће позиције уз опробане методе куповине не само социјалног мира, већ и гласова”, додаје он.

За три године, колико пензионери у Србији добијају умањене пензије, држава је ову категорију “закинула” за чак 612 милиона евра, показала је анализа Истиномера. **Политиколог Душко Радосављевић** напомиње да је цела власт заснована на мерама усмереним према погрешној категорији становништва.

“Да им је заиста стало до бољитка, стабилизовања државе и положаја угрожених слојева у Србији, не би се додворавали пензионерима, већ младима – управо су они најугроженији слој. Старији имају, реално, јадну перспективу, али млади људи немају никакву перспективу. Међутим, за улагање у младе ипак су потребни мало већи фондови, много квалитетнија политика и бољи закони, што би коштало више од једнократне помоћи. Ово је само замазивање очију јавности и заузимање боље стартне позиције пред изборе, иако те изборе, колико видим, за сада нико није ни тражио”, **сматра Радосављевић.**

Он додаје да се популизам осећа у свакој сфери управе – па тако министри директно и јавно разрешавају директоре установа, обећавају лечење деце и запошљавање лекара, војска се подводи под врховне команданте који не постоје ни по Уставу, набављају се авиони, обећава сигурност грађанима, обилазе градилишта и лично откривају недостаци радника на радовима, обећава се хапшење тајкуна... Суштински, питање безбедности у свакој држави купује највећи мир.

“Од институција се заправо не тражи да искрено реше проблеме који јесу у њиховој надлежности, већ се тиме баве индивидуалци. Арбитрарна воља, изгледа, зна најбоље”, мишљења је наш саговорник.

Освета лоших ђака

Веселиновић се присећа недавно одржаног протеста пензионера, када су чланови синдиката “Слога” изашли на терен да разговарају са грађанима. Како каже, иако се осетило огромно незадовољство због стандарда који у Србији влада, појединци су и даље јасни у намери да гласају за актуелну власт.

“Тај слој грађана чита најјефтиније таблоиде, гледа ријалити програме на режимским телевизијама, а њихова деца увелико су напустила Србију у потрази за бољим животом. Остају нам само грађани који не знају за боље, а на власти је неморал и нестручност какву још не памтимо”, **напомиње Веселиновић за 021.**

Да је јавно противљење популизму постало врло опасно тврди Душко Радосављевић, који је и сам био на удару таблоида због изнетих критика на рачун власти. Каже да је данас тешко одлучити се за достојанствен живот – одбијања било какве социјалне помоћи за један глас на биралишту, јер сте одмах на удару режима.

“Имамо рајински менталитет и становништво које је приморано да бира између чекића и наковња. Од постанка модерне српске државе, постоје две трасе. Модернистичка је окренута ка европским вредностима, док је традиционална сведена на проруски модел вођства, који последњих година влада у Србији. Ове трасе суштински су супротне, али смо се ми одлучили за водиљу ‘вежи коња где ти газда каже’”, **закључује Радосављевић.**

...

Зашто нас константно убеђују да смо лењи?

Извор. 021.rs, 13.11.2017.-

Аутор: Аутор: Зоран Стрика – strika@021.rs

Одговорност за неуспех целокупног народа и колективно незадовољство због економске ситуације неретко се приписује још једној “колективној” особини – лењости.

Да су лењи грађани Србије могли су да чују од људи из државног врха. Као “застарели и превазиђени део менталитета”, председник државе Александар Вучић препознаје “колективну лењост и непомерљивост”. По њему, оспоравани Закон о раду, представља најзначајнији “удар” на животну филозофију “која нам је понављала да треба да чекамо да неко други све заврши уместо нас самих”.

Министар за рад, социјална и борацка питања Зоран Ђорђевић током штрајка у Фијату, у којем су се запослени борили за бољи материјални положај, изјавио је да би радници требало да покажу мало љубави према Србији.

Указивање на лењост није карактеристично само за Србију, него се о томе може говорити и на нивоу целе Европе, односно Европске уније. Земље у кризи, попут Грчке, Шпаније или Португала, саме су криве за свој положај јер, како се представља, не раде довољно.

Подаци “Еуростата” показују нешто другачију ситуацију. Просечно радно време у Немачкој износи 41,3 часова у недељи. Међутим, Грци су током 2016. године имали просечну радну недељу од 44,6 часова, што је највише у ЕУ.

Истраживање Интернационалне организације рада (ИОР) о реалним сатима које запослена особа проведе на послу открива још неке детаље. По овој статистици Немци раде 36 сати недељно, а

готово петина запослених ради мање од 30 часова. Проблематични Шпанци, Португалци и Ирци раде у просеку 37 сати. Критична Грчка ради 42 сата недељно.

Као и Грци, 42 сата, раде и грађани Србије. Мање од 30 сати недељно ради само четири одсто радне снаге, а између 30 и 48 часова ради 77,5 одсто радника. Сваки десети радник ради изнад 48 сати недељно, показују подаци ИОР-а.

Главни уредник НИН-а Милан Ђулибрк каже за 021.рс да није битан квантитет, него квалитет посла. Он напомиње да је Србија по продуктивност међу најлошијим земљама у Европи.

“Али то је ствар система, јер нико не мотивише радника да време на послу проведе продуктивно, радећи, стварајући. Народ није лењ, а то се најбоље види по томе када наши грађани оду на рад у Немачку, Аустрију, Швајцарску где важе за најбоље раднике, који знају да раде прековремено, али су зато награђени за свој рад. Сведоци смо чињенице да држава даје између 5.000 и 10.000 евра за субвенције по запосленом страним компанијама, а да се онда тим истим радницима дају плате по 200 евра. Ко још може да даје свој максимум за плату од 200 евра? Како наш народ каже, радио не радио – свира ти радио”, наводи Ђулибрк.

По речима председника Удружених синдиката Србије “Слога” Жељка Веселиновића, прича о колективној лењости служи како би се грађанима уградио осећај кривице за лоше стање у друштву.

“Председник државе годинама понавља мантру да су грађани Србије лењи и да не раде довољно. Када сте претерано самокритични врло лако прихватате оно што вам неко пребацује и мени се чини да је циљ тога да сами себе убедимо како не радимо довољно, да смо сами криви што немамо посао, што радимо за 200 евра и што радници носе пелене. Они који живе на грбачи народа деле лекције ко и колико ради. Чињеница је да наш народ ради онолико колико је у могућности”, **поручује Веселиновић.**

Писац Роберт Перишић указује да вицеви о лењим Црногорцима

више нису смешни, јер је лењост постала политичка тема, али и економско објашњење. Он наводи да није проблем у деструкцији путем приватизације, неолибералном капитализму, као ни у банкарској колонизацији, него у сасвим једноставном, али тешко искорењивом, разлогу – лењости.

Ђулибрк сматра да постоји неколико аспеката читаве приче, али да се “оправдањем о лењом народу аутоматски скида одговорност са саме власти, која није обезбедила услове да би бруто домаћи производ, продуктивност, а самим тим и зараде, брже расли”.

“Овако, ви кажете да су сви лењи и да нису више ни заслужили. Онда ми питамо шта је влада урадила да би економска слика била другачија? Од 2012. када је актуелна коалиција дошла на власт имамо три до четири пута мањи кумулативни раст од рецимо једне Албаније, Црне Горе, БиХ, Македоније. То је суштина ствари. Да ми имамо већи привредни раст имали бисмо и већа примања, људи би били задовољнији, био би већи стандард па би имали и више воље да радимо. У овој земљи сваки дан 300.000 људи одлази на посао а да не прима плату, па ви сад видите да ли је то ствар лењости”, напомиње наш саговорник.

Веселиновић указује и на то да су земље ЕУ које се налазе у кризи “два копља испред нас”. Како каже, у Србији и у ЕУ људи имају исте идеале о пристојном животу, али је “овде постала пракса да је нормално и пожељно да неко ради прековремено, а да за то не буде плаћен”.

Од политичара на власти, без обзира на то којој структури припадали, приче о паду незапослености су константне. Оно шта се прећуткује јесте какви су ти послови које грађани добијају. Реална ситуација указује на то да незапосленост опада, али да не расте квалитет послова. Као највећи инвеститори представљају се произвођачи аутокаблова, делова за аутоиндустрију, текстилну робу или пак нудле.

Са једне стране то донекле осигурава мирну кућу једне власти, јер је народу понудила послове. Ипак, слабо плаћени послови

неретко нису довољни за испуњење основних животних услова, па се као последица рађа несигурност.

“Ми смо постали земља мануелне радне снаге. У геостратешким играма нисмо земља велике индустрије, па нам остаје да се похвалимо јефтином радном снагом и отварањем мануелних фирми. Фабрика нудли се представља као отварање фабрике свемирских бродова. У Нишу где се пре неколико деценија правила практично сва техника, данас се слави прављење кабла, где ви можете тај посао да научите за два-три сата. То је страшно јер ми више немамо перспективу, осим у ИТ сектору”, закључује **Веселиновић**.

У земљама са вишим животним стандардом приметно је и да се број сати проведених на раду смањује. Тако, на пример, радници у Норвешкој према евиденцији “Еуростата” раде у просеку 39 часова, док по подацима ИОР-а, тај број износи 35 часова. Истраживања показују да су они који имају краће радно време, па макар оно било и седмочасовно, продуктивнији од радника који раде осам часова.

Ђулибрк каже за 021.рс да се, по свему судећи, у Србији и даље вреднује социјалистичка категорија по којој се производња мери тонама, а не приходима у новцу. Његов став је јасан – није битан квантитет посла, него квалитет.

“Србија је по продуктивности међу најлошим земљама у целој Европи. Али то је опет ствар система, јер нико не мотивише раднике да време на послу проводе радећи и стварајући. Друга ствар која говори да нешто није у реду, а власт се тиме хвали, јесте приче о паду незапослености са 25 на 11 одсто, а у истом периоду вам бруто домаћи производ порасте за три-четири процента. Па шта раде ти људи? Онда морате и да питате власт где су запослили те људи када не доприносе стварању нове вредност. Са друге стране, наш председник се хвали тиме да ради од јутра до мрака. Можда би за све нас било боље да се мало више одмара”, закључује Ђулибрк за 021.рс.

“Нова економска фондација” указала је да краће радно време

позитивно утиче на животно окружење, економију и друштво. Као бенефиције краћег времена наводи се мања незапосленост, већа продуктивност, јача економија, више времена за породице.

Један од резултата краћег радног времена је и јачање демократије. Краћим радним временом грађани би имали више времена да се посвете локалним активностима и да сазнају шта се дешава у њиховим заједницама, имали би времена да постављају питања, али и да траже измене разних регулатива.

..